

[Søgaard]

gået galt i byen. Ministeren følger den traditionelle vej. Punktum, færdig! Sådan må jeg desværre opfatte det.

Der er ikke noget galt i, at man vurderer spørgsmålet om praktik, og det går jeg ud fra at vi skal gøre i udvalget, hvor jeg vil stille en række spørgsmål med hensyn til, om der er nogle særlige problemer i forbindelse med det halve års praktik, man har i Odense, i forhold til, hvad normale praktikordninger ellers i øvrigt går ud på. Det er sådan nogle ting, jeg godt vil have vi kigger på i udvalget, og vi må naturligvis indtage en kritisk holdning til både de hele og de halve års praktikordninger.

Det er jo ikke rigtigt, som ministeren siger, at man skræmmer de unge i Odense. Det er en sprogbrug, som jeg ikke synes det er rigtigt af ministeren at bruge i denne forbindelse. Vi har da selvfølgelig accepteret, at man indfører en kemiingeniøruddannelse. Vi siger bare, at det ikke er nok. Det kan ikke udnytte, havde jeg nær sagt, hverken de lokaler eller de lærerkræfter, der er i Odense nu. Det gælder også den cand. tech.-uddannelse, som jo er meget specifik, og som i hvert fald tal-mæssigt fylder meget, meget lidt.

Det, jeg vil bede ministeren om, er, at han vil være åben over for tanken om at indbygge praktikken og også over for, hvad den skal indeholde, og hvor lang varighed den skal have, i stedet for kun at bygge på noget, der har kørt traditionelt i så mange år.

Odense teknikum er 80 år gammelt og har en god fortid, og det kan også have en god fremtid. Det, vi er bange for, er, at vi mister muligheden for den nære forbindelse mellem teknikum og Odense universitet, der vil kunne gøre uddannelserne endnu bedre, både til gavn for de unge mennesker, der søger dem, og til gavn for det samfund, vi lever i. Det er dér, vi mener at ministeren må være lidt mere åben i stedet for at henholde sig til de gammeldags traditioner på dette særlige område og ikke erkende, at en ny udvikling er i gang, den, som ministerens eget udvalg, Steffen Møller-udvalget, netop opererede med i forbindelse med mødet i Eigtveds pakhuis.

Til sidst vil jeg gerne sige, at jeg går ud fra, at vi ved hjælp af ordførerne får lejlighed til at drøfte disse sager i udvalget, og at ministeren vil være åben over for de nye tanker og de nye ideer, der ligger i dette, frem-

for totalt at afvise dem, som han i nogen grad gjorde.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil meget gerne beskrive over for udvalget, hvad det er, der får et enstemmigt ingeniøruddannelsesråd til at afvise det halve års praktik. Man behøver bare at blade tilbage i de taler og artikler, der er holdt og skrevet i de sidste 5 år om forsøgsordningen i Odense. Man har hele tiden kritiseret den for, at der var for lidt praktik.

Nu er der en erhvervsudvikling i gang, som muliggør, at man kan skaffe praktikpladser nok. Lad os dog så erstatte det halve år med et helt år! Hvorfor klamrer hr. Søgaard sig konservativt til dette forsøg, som om han slet ikke kan finde på andet, end at alt skal fortsætte som hidtil i Odense? Lad os dog stryge duggen af vinduerne og se, om ikke nye tider rummer nye muligheder. Et helt års praktik i stedet for et halvt bliver da en yderligere kvalifikation, og det forringer jo ikke de unges økonomi, så hvorfor egentlig overhovedet hugge pinde om det? Det synes jeg vi skulle lade være med.

(Kort bemærkning).

Stillinger (SF):

Det lader til, at vi har forskellige opfattelser af denne forsøgsuddannelse. Jeg har talt med virksomheder, som har været særdeles tilfredse med uddannelsen. Det lader til, at ministeren og fru Merete Aarup har talt med virksomheder, som ikke har været tilfredse. Men jeg tror nu nok, at der er sådan almindelig tilfredshed på Fyn med den. Det vil jeg godt holde fast i.

Så vil jeg sige, at jeg var meget glad for hr. Søgaards tale, for den var jo et stort forsvar for forsøgsuddannelsen, og det var jeg glad for at høre, fordi den er god.

Jeg tror egentlig også, at vi i udvalget bør overveje, om vi ikke på en eller anden måde kan vende tilbage til forsøgsuddannelsen, for jeg er egentlig noget betænkelig ved denne sag.

Det, som man taler om i øjeblikket, er at lave en kemiingeniøruddannelse, fordi så får man åh så mange kvinder ind i kemiingeniøruddannelsen. Men man kunne da godt frygte, at man så får en ny kvindeuddannelse à la laboranter.